1871. III. évfolyam. **34. szám.** Csütörtök, február 16.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A belügyminister programmja.

⊙.) Világért sem vagyunk szerelmesek a mostani kormány egyik vagy másik tagjának eljárásába; mert hiszen ott, a hol vas fegyelem tartja össze a kormánypárt, sőt a kormány tagjait is, az összes szervezet egy irányzat, egy parancsszó alá van szoritva; a bármint mozogjanak a tagok erre vagy arra: az iránynak mégis annak kell lenni, a mi elibök visszavonhatlanul ki van szabva. Legteljebb apró tárgyakban keresztülvitt némi szabadelvübb eljárásért tehetünk megkülönböztetést, egyik, vagy másik tag javára. De a főirány mindegyikre nézve ugyanaz marad. Jelesen: a közösügyes viszony, és a központositás, ez azon két rendszer, mely körül a kormány tagjainak, a miniszterelnöki parancsszóra, forogniok kell.

Távol legyen tehát tőlünk, hogy a csak most visszavonult Rajner Pált csak legkisebb mértékben is megdicsérjük; hiszen legközelebb elmondtuk róla véleményünket, miszerint az ő ministersége szomoruan emlékezetes lesz Magyarország alkotmányos életének történetében; mivel a törvényhatóságokban a népképviseleti alapot feladta s a helyett a törvényhatóságokat a vagyonososztály részére kikerekitett képviseleti jog behozásával annyira megrendszabályozta, hogy nem tudjuk, mikor heveri ki a nemzet.

Hanem annyit mégis meg kell vallani, hogy Rajner Pál sokkal rózsásabb viszonyok közt foglalta el a belügyministeri bársonyszéket, mint utóda Tóth Vilmos.

Rajner Pál kiadott programmjában legalább hangsulyozta a központositási rendszer veszélyeinek kikerülésére vonatkozó törekvését.; s programmját oly ügyesen dolgozta ki, hogy még az ellenzék által is szivélyesen üdvözöltetett, amennyire ezt ellenzék teheté a kormány állásával szemben.

De Tóth Vilmos programmjából nem látunk egyebet, mint azon erős nekigyürkőzést, melylyel az uj törvényhatósági törvényt minden lehető eszközzel keresztül akarja vinni.

Első körrendeletét azon mohóság lengi át, melylyel mindenáron megkiván felelni azon hivatásának, hogy a központositási rendszert a közigazgatásba minél gyorsabban behozza, s az alkotmányos élet szabad mozgását a megrendszabályozó ministeri hatalommal megszabolázza.

És minő guny?! Magokat a törvényhatóságokat is munkára szólitja, hogy neki nyujtsanak segédkezet; hogy igy a még most az 1848-ik évi törvényeken alapuló képviseleti rendszer gyökerét is kiirtani siessenek!

Sőt támogatásra hivja fel a sajtót is, melynek jótékonyságát igénybe kivánja venni.

Egyedül tehát csak a közigazgatás, a rendszabályozás azon tér, mely a belügyminiszter munkálkodásának köréül ki van szabva?

Hát pusztán a rendelkezés, a vakengedelmesség a minister és a főispán parancsolatai iránt képezik-e azon nagyszerü feladatot, mely a belügyminiszter tevékenysége elé ki van szabva?

Mindenáron csak a közigazgatás az, mi a belügyminiszter figyelmét magára vonja?

Hát a gépies mozgás az egyedül, mi a törvényhatóságok jövőjére és a nemzet polgári életviszonyaira vár ezentul?

Az egyén, a polgár, az egyleti, a társulási jog, a sajtó s egyéb mivelődési érdekek felkarolása nem tartoznak a magas ministeri figyelem és munkásság körébe?

Mert ezekről és egyéb, a nemzeti, a polgári tevékenység tényezőiül szolgáló intézményekről egy betüvel sem emlékszik meg a belügyminister, körrendeletében, mely programmjául tekinthető!!

Nem világos-e ezen tán mulasztásból eredt, vagy öntudatosan tett mellőzésből az, hogy a belügyminiszter voltaképen csakis azért állittatott szinre, hogy ama dicső tettet végrehajtsa, mitől, ugy látszik, előde is megrémült?!

Nem innen van-e ama nekigyürkőzés, melylyel a törvényhatósági, a közigazgatási rendszabályoknak még ez évben mindenáron keresztülvitele iránti eltökéltségét nyilvánosságra hozza?

Nem szabadelvü reformok, nem belterjes áldásos intézmények létrehozása tehát az indok a belügyministeri tárcza változásában, hanem azon katonás magatartás, mi az uj belügyminister jellemében elhatározásában fekszik, a központositási rendszernek a törvényhatóságok élettajába beoltására nézve.

Ezen nézpontból valóban nem sok jót várhatunk az uj belügyministertől.

Sőt félnünk kell, hogy a törvényhatóságokban, és általában, a közélet az átmeneti időszakban és az uj szervezet életbeléptével nagy és nehéz megpróbáltatásoknak lehet kitéve.

Félnünk kell, hogy a merev közigazgatásra fogván fektetettetni a fő súly mire egyedül fordit figyelmet a belügyminiszter körrendeletében — a közélet ruganyossága, a szabad mozgás tetemesen megzsibbasztathatik!

Félnünk kell, hogy, a rendőri állam mintaképe állván az uj belügyminiszter előtt, a társodalom egyéb életszerves intézményei pangásnak lehetnek kitéve.

Sikerül-e a terv, nem tudjuk. . . .

Vigasztalást meritünk magunknak azon legközelebbi válságbirekből, melyek a mostani kormány életére vonatkoznak.

S ebből okoskodva reméljük, hogy a terv, az erőködés nem fog sikert aratni. .

Ha pedig csakugyan megbénittatnék a közélet hazánkban egyidőre, —akkorra is találunk vigaszt azon jelszóban, mely igy hangsik: „a hol a veszély legnagyobb, ott van legközelebb az isten!"

— **A Deák-párt** tegnapelőtt esti értekezletén, — mint az „Aesopus" irójának lapjában olvassuk — Pauler Tivadar, az uj kultuszminiszter mutatta be magát. A codificationalis munkálatokra kért 50,000 frtra nézve a párt azon megállapodásra jutott, hogy a kért 50 ezer frtot megszavazza ugyan, de nem az igazságügyminiszteriumnak, hanem az összes miniszteriumnak; továbbá nem állandó codificationalis bizottságra, hanem általában „codificationalis czélokra." A vita páratlanul heves volt. Egy frakczió, élén Hrabár és Pulszky, Horváth minisztert socializmussal vádolta, mert urbéri törvényjavaslatai az alsó népnek kedveznek a birtok rovására. Daczára annak, hogy a minisztert, kit Deák F. is védelmezett, a nagy többség zajosan megéljenezte, mégis lemondását emlegetik. A tanácskozmány oly izgatott lévén milyen még deák-párti értekezlet nem volt, a hozott határozat daczára aligha biztos a szavazás eredménye, mert a többség konservativ tagjai hir szerint a baloldallal készek szavazni a miniszter ellen. (E feltevés nem bizonyult be.)

— **Pulszky megbukott** irja a „Gyors P." még pedig csuful. Ime a történet: Andrássy grótnak, mire mire nem az mellékes, szüksége van a dispositionsfondhoz 50,000 frtra. — Elhatározta tehát a codificatio osztály czimén megszavazandó, épen kerek 50,000 frtra rugó összeget a maga részére lefoglalni. Meg is kereste e kis szivesség iránt — Horváth Boldizsárt, csakhogy ez — hallatlan proletarismusi vakmerőséggel azt felelte: „majd máskor, most nem lehet!. . ." Mennyi járt volna e pénzből a két Pulszkynak, nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy az elnöki haragnak ők vállalkoztak szolgáivá, nyilt és botrányos korteskedéssel igyekezvén már most az egész tételt megbuktatni, s ez által Horváth állását is megingatni. Ez utóbbi párthivei egy conferentiára appelláltak mely meg is tartatott tegnapelőtt, következő lefolyással: Deák F. kijelenti, hogy ez összeget okvetlen meg kell hogy szavazza a párt! (Eljenzés.) Pulszky (zavarral de pirulás nélkül.) Pártolom a megszavazást én is, azon kikötéssel mégis, hogy e tény ne vétessék Horváth iránti bizalmi szavazatnak!" Horváth: „Az összeg megszavazása lévén a fő: én is csak ezt kérem a párttól. A „bizalmi szavazat" részemre egészen fölösleges, miután még tegnap — beadtam lemondásomat Andrássy grófnak." Ez utóbbi szavak valóságos vihart keltettek. Deák és a párt java zajos éljenek közt szoritott kezet Horváth urral, a „nem fogadjuk el" kiáltások pedig oly tüntető jelleget öltöttek, hogy Pulszky ur jónak látta elillanni. Zavara akkora volt, hogy — kabátja helyett egy a szegen függő inasi livrébe bujt az előszobában s csak az utczán, a mellette elmenők furcsa mosolya figyelmeztette e jellemző tévedésre.

= **Az uj osztrák miniszterium** létrejöttéről a bécsi „Vorstadt Z." a következő jellemző adatokat közli: „Hogy báró Helfert lett volna a dolgok uj fordulatának tényezője, az téves feltevés. Báró Helfert ugyan nem volt kivül azon behatások körén, melynek a kormány gépezete jelen alakját köszönheti, de ő ebben csak igen alárendelt és gépies szerepet játszott. A mozgató erő az októberi férfiak sorában keresendő, s azon mélyen ható politikai változásokban, melyek még ezentul fognak bekövetkezni, s a melyeknek a Habietinek Jirecek ministerium inaugurálása csak előjátéka volt, a legelénkebb részvét Széchenyi és Sennyey urakat illeti. — Az igazi közvetitő kéz azonban nem más, mint Lónyay Menyhért ur, ki megunva a birodalmi pénzügyminiszterség idyllicus tevékenységét, a legközelebbi magyar ministerium elnökségére van designálva, mely cabinetben Haynald érsek is jelentékeny szerepet fogna játszani.

Azt mondják, gr. Andrássy tökéletesen elvesztette a fejedelem kegyét. Abban megállapodtak, hogy a dualismus államjogi vázát még nem bolygatják, legalább egyelőre nem, csupán csak a szabadelvüek rakonczátlanságai ellen fognak a birodalom mindkét felében erélyesen fellépni. „Az osztrák állami eszme" legelsőben is abban fog kifejezést találni, hogy a német nemzeti öntudat minden fellobbanásának erélyesen ellene dolgoznak. Igy Beust állását is igen ingatagnak tartják. Andrássyét pedig plane tarthatlannak.

Széchenyi birodalmi canczellár, Sennyey birodalmi pénzügyminiszter lenne" — Erre aztán valóban elmondhatjuk, ha igy van, hogy „csehül vagyunk." A többség valóban örülhet, hogy a nemzeti diecsőséges gazdálkodása folytán idáig eljuttatta. — Ugy látszik, a Pulszkyak hajnala nem sokára derülni fog! (?)

— **Lajthántuli hirek.** A Linzre f. hó 16-ra kitüzött pártértekezlet elhalasztatott, s 26-ra lőn kitüzve Bécsbe. — Prágában az amnestia folytán szabadon bocsátott két egyént felségsértés miatt ujra be kellett fogni. A bécsi képviselői körök eddigi értekezleteikben azon megállapodásra jutottak, hogy mindent kerülni fognak, a mi bármily nemü államcsinyre adna ürügyet, s ennélfogva az ujoncczállitásnak és az adónak megtagadását nem veszik igénybe az uj kormánynyal szemben, nehogy okot nyujtsanak párt megsemmisitésére. Ennek daczára azonban éles harczra készülnek.

— **Prága,** febr. 14. A „Demokrit" prágai esti lap tudni akarja, hogy Taafe gróf Prágában kiegyenlitési szándékkal utazik, mely a constituante összehivását eredményezné; nevezett lap azonban kétségét fejezi ki ennek lehetősége fölött. Azonkivül egy hivatalos tudósitás mint bizonyost állitja, hogy Beust és Hohenwart közt semmiféle különbözet — mint hirlik — nem létezik. Utóbbi nagy sulyt fektet az államkanczellárral egy uton való járásra s ama meggyőződésben van, hogy a legmagasabb kormányzási légkörökben az összhang fenntartása minden államnál mulhatatlan — kellék.

— **Florencz,** febr. 14. Nizzának ismét Olaszországhoz csatolása végett magasabb irányu manifestumok terjesztettek szét, Aragónak Nizzába küldetése, állitólag összevág e körülménynyel.

— **Pràga,** febr. 15. Mensdorff hg ma éjjel fél 11 órakor meghalt.

— **London,** febr. 14. A conferentia okmányai a parlament elé terjesztettek. Elliot lord 1870. november 26-án ezt irá: Törökország kinyilatkoztatá, hogy Angolország tanácsai szerint fog cselekedni, — minthogy nincs hatalmában, Oroszország követeléseinek ellenszegülni.

— **Berlin,** febr. 14. Mint a „K. Ztg." a francziai választásokról hallja, 750 képviselő közül ⅔ a monarchikus és alig ⅕ a republikánus párthoz tartozik; a császári párt is kemény vereséget szenvedett. A bourbonisták és orleanisták közti elhatározás ingadozó.

Hát a porosz barátsággal mi lesz már?

∴) Egy prágai sürgöny azt állitja, hogy Beust háta mögött Ausztria részéről oly nemü közeledés történt volna Oroszország felé, mely orosz-osztrák coalitiót hoz kilátásba s azt is hozzá teszi a cseh sürgöny, hogy a Hohenwart Jirecek Habietinek-féle ministerium e barátságos közeledéssel hozható kapcsolatba.

Utóbbira nézve igazuk lehet a jó csehekneK, csakhogy, mi távol vagyunk attól, hogy e közeledésben szinleges rokonszenvnél egyebet sejtsünk az orosz iránt s ebben az esetben a fogást ügyes diplomata fogásnak nevezhetjük s hallgatólagos fenyegetésnek egyszersmind a porosz kanczellár politikája ellenében, ki a háboru tokéjének kamatait osztatlanul akarja Poroszország részére incassálni, anélkül, hogy a semlegesség okozta nagyobb kiadásokért szomszédjait kárpótolni szándékoznék.

Mi azt hiszszük, a coalitióval való fenyegetőzéshez hasonló, rövid napok alatt Anglia és talán Olaszország részéről is történni fog. A francziа-német hadjárat óta ugy is oly sok csodálatos dolog történt, mely legmerészebb álmainkat is tulszárnyalta.

Ha ezt fontolóra veszszük, nem tarthatjuk épen képtelenségnek — habár egyelőre nem hiszszük — az orosz-osztrák szövetkezést.

Nem hiszszük pedig azért, mert ily szövetkezés ismét a legvéresebb háborukra szolgáltatna alkalmat. — Igaz, hogy Ausztria ily coalitió által a német ügyekbe döntő befolyást gyakorolhatna, — tekintetbe véve ama kedvező körülményt, hogy a német császár Angliára és Olaszországra mint szövetségesre nem számithatna, mig Franczіaország folyvást boszuló Nemeziskint fenyegetendi.

Nem hiszszük még azért sem, mert a coalitiónak csak akkor lehetne értelme, ha Ausztria, — hogy Csehországot ne emlitsük — egy kis Galicziával kinálná meg Oroszországot, mig amaz, ennek fedezete mellett Németországon igyekeznék magának azért kárpótlást szerezni, és ily esetben az öldöklő háborunak vége-hossza nem lenne.

Megvalljuk azonban, hogy Bismarkot ijesztegető mumusnak e szinleges szövetkezés nem épen rosz lenne, amennyiben nagyon hasonlit egy a csatatéren alkalmazott szinleges mozgadozáshoz, mely az ellenfél megzavarására van számitva.

Ha Ausztriának és Oroszországnak a Keleten heterogen érdekei nem lennének, a combinationak adhatnánk némi hitelt, sőt talán még akkor is, ha a keleti kérdés már nemzetközi megfejtésre megérett volna.

Az, hogy állitólag Beust gróf keze nem müködik e közeledésnél a függöny alatt, az könnyen megmagyarázható.

Beust gróf oly választ adott Bismarcknak hozzá intézett sürgönyére, mely legkevésbbé sem volt alkalmas arra, hogy az által a semlegesség gyümölcseinek learatására az utat el egyengesse, sőt még arra nézve sem tett kisérletet, hogy — a többi közt egyebet nem emlitve — ama nagy hézagért, melyet a németek, az osztrák-magyar több ezernyi vaggonnak visszatartása által a monarchia kereskedelmi ügyeiben ejtettek, a birodalom szállitási képességét lekötve tartván, — illő kárpótlást eszközöljon.

Ez lágymelegség — hogy ne mondjuk, okadatolatlan félénkség — volt, melyet mielőbb ellensulyozni egy oldalmozdulattal nagyon is üdvösnek látszott.

Távol legyen, hogy mi Beust grófot porosz rokonszenvvel vádolnók, hiszen azt mindenki tudja, hogy az államkanczellár poroszszal való szövetkezés egyelőre, a porosz diktatura fékentartására, lehetetlen hogy ily esetben némi aggály ne vonuljon el a gondolkozó ember lelkén. Mi épugy nem látunk elég biztositékot az orosz, mint a porosz barátság tekintetében, mert mindkettőnek a kényuralom van czégére feltüzve s a használat után eldobott, kifacsart czitrom szerepére nem vágyakozhatunk.

Németország természetesebb barátunk lesz mindenesetre, mint Oroszország, mert előrehaladott kulturája több biztositékot nyujthat a közel jövendőben, de csakis akkor, ha a katonai egyeduralmat alkotmányos, polgári kormányzat szoritja majd háttérbe.

Addig diplomatiánk a körülmények sugalása szerint kaczérkodhatik ugyan hol egyikkel, hol másikkal, de hogy komolyan szövetkezzék akármelyikkel, nem vagyunk hajlandók elhinni mindaddig, mig tények nem győznek arról meg.

Annyi azonban bizonyos, hogy midőn az osztrák-magyar birodalom diplomatiája — habár szinleg is — nyájasan integet át az északi kolosznak, a berlini udvarnak ez nem kis fejtörésre ad alkalmat, s a Jirecsekek, Habietinekek kinevezése kissé zavarhatja Bismarck urat édes álmában olykor a Lajosok versaillesi palotájában; de az is bizonyos, hogy Osztrák-Magyarország diplomatiája politikai bátorsága felől tett tanubizonyságot, midőn a poméraniai mumussal szemben az uj osztrák miniszteriumban a szelid elemet képviseltetni igyekezett, és ugyanekkor nyilt czáfolatot bocsátott ezzel ki a világ elé ama gyanusitás ellen, mintha Ausztria a jövőben Németország ügyeiben tulnyomó befolyását akarná érvényesiteni.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, február 16.

London, febr. 14. A „Times" jelenti Versaillesből e hó 13-ról: A párisi hadisarcz megfizetése rendbe van hozva; fele már lefizetetett. A város nyugodt. — A lefegyverzés közel van befejeztetéséhez. A németek békefeltételei sokkal enyhébbek, mint azok közelebbről jelentve voltak; azoknak elfogadtatása esetére a németek nem vonulnak be Párisba.

Bordeaux, febr. 14. A nemzeti gyülésben ma 450 követ volt jelen. Cremieuxnek egy irata olvastatott fel, mely jelenti, hogy ő lemond állásáról. Az igazolások gyorsan eszközöltetnek. Joinville hgnek Manche departementban lett megválasztására és a megyefőnökök választására vonatkozó kérdések függőben tartattak.

Bordeaux, febr. 13. „Siécle" a választási eredményét a tudatlanság diktatúrájának nevezi. — Pradiert Maconban az orleansi herczegek mellett való nyilvános izgatás miatt elfogták. — Gambetta veszélyesen beteg.

Tóth Vilmos belügyér körlevele.

Ő cs. és apost. kir. felsége f. hó 1-én kelt legfelsőbb kéziratával engem magyar belügyministerré kinevezni méltóztatott, és én a belügyministerium vezetését teitleg átvettem.

Midőn hivatali elődöm a belügyi tárczával felruháztatott, s erről az ország köztörvényhatóságait 1869. évi okt. 31-én 3099. sz. a. kelt körlevéllel értesité, kijelentette egyuttal, hogy legsürgősb kötelességének ismeri, a köztörvényhatóságok és községek rendezésére vonatkozó törvényjavaslatokat alkotmányos tárgyalás végett a törvényhozás elé terjeszteni.

A tett igéret teljesült, — mult évi április 28-án mindkét törvényjavaslat a képviselőház asztalára letétetett, — a köztörvényhatóságok rendezéséről immár törvény intézkedik, — a községek rendezéséről szóló törvényjavaslat pedig, a képviselőház osztályai- és azok előadóiból alakult központi bizottmány által elkészitve, s a képviselőháznak bemutatva lévén, — az valószinüleg legközelebb törvényhozási szentesitést nyerend.

Befejezendvén ekként a törvényhozás ezen egymással szerves összefüggésben álló két törvényalkotást, nemcsak a hangosan nyilatkozó közkivánatnak, de a közigazgatás terén felmerült szükségnek hódolok, midőn kijelentem, hogy a két törvénynek még ez év folyama alatt leendő végrehajtását elodázhatlan kötelességemnek tartom.

Magyarország történetéből fénypontként azon tanuság emelkedik ki, hogy e hazának állami életét minden viszontagságok közt az alkotmányosság, a törvényhez való tántorithatlan ragaszkodás mentette meg.

De ezen történeti igazság viszont azon tanulságot állitja elénk, hogy hazánk csak akkor virágozhatik fel, ha a belrendezésre vonatkozó törvények oly határozottsággal hajtatnak végre, mint a mily szivósságot tanusitott a nemzet közjogi törvényeinek megvédésében, — mert hiszen bármily jó és czélszerü legyen is valamely tör-

---

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczné.

Regény a bécsi életből.

Irta: **Haffner Károly.**

(Folytatás.)

=) Az egyik a betörők, a másik a zsebtolvajok osztályába tartozik.

„E dolog igen gyanusnak tünik fel előttem Wenczel," mondá Muki, „mit mondanál, ha Felsenthal ur, a tolvajfogók legszeretetreméltóbbika vetette volna e tört?"

„Te még világos nappal is kisérteteket látsz Muki. Hiszen a korcsmáros szép összeg pénzt akar velünk megkerestetni, és te őt még a rendőrség kémének tartod? Azt hiszem, inkább felhagyná magát konczoltatni, mintsem hogy egyik jó ismerősét elárulja.

„De hát mit akarhatnak tőlünk?"

„Mielőtt a nap lemenne, meghalljuk."

„Várj csak, hogy is van a jelszó? Az utolsó pohár pálinka egészen kimesta emlékezetemből."

„Egyszerüen azt fogják tőlünk kérdezni, ha felvágnánk-e egy fél öl fát?"

„S mit kell felelnünk?"

„Szivesen, ha fürészt és fejszét adnak hozzá."

„Csak valami gonosz csint ne kivánjanak tőlünk."

„Te ostoba, azt csak tudhatod, hogy nem a miatyánkot akarják velünk elmondatni."

„No azt értem, hogy tán csak nem akarnak velünk valakit láb alól eltétetni."

„Esztelenség, hiszen mi nem vagyunk bravók!"

„A lopást és rablást örömmel cselekszem, ha azzal embertársamnak szolgálhatok, de vért, azt már nem ontok."

„Pszt, ott jön valaki."

„Keres valakit."

„Valószinüleg a mi emberünk. Füttyentsünk, talán figyelmes lesz."

A két rüpök fütyölni kezdett, s aztán egymással fecsegve, pipára gyujtottak.

A sétáló egy facsoport mellett haladt el, s hozzájok közeledett.

Ha a zömök alakra, s annak duzzadt arczára, s apró, kancsal szemeire rátekintünk, Prellert, az ügynököt ismerjük fel.

„Jó esét urak," szólitá meg a két rüpököt.

A két ur felemelkedett s tisztelettelljesen kalapot emelt.

„A mint látom, önök pipája ég; megengedik, hogy rágyujtsak?"

Az egyik rüpök átnyujtotta pipáját az ügynöknek.

„Az üde lég is jó ugyan, de talán jobban szeretnétek valami mást élvezni," mondá ez, a mint a két ficzkót szemügyre vette, nevetve.

„Pár jó palaczk bor mindenesetre jobban esnék."

„S hozzá egy szelet sonka nem lenne megvetendő."

„Ha ugyan találkoznék valaki, a ki mindezért megfizetne?" mondá Preller. „No, ez a valaki már meg van."

„Talán épen ön az maga, ki nagylelküen zsebébe akar nyulni?"

„Talán! De ingyen csak a meghalás van."

„Az is pénzbe kerül, azt mondja az egyházfi és sirásó."

„Volna idejök holnap reggel, vagy talán még ma este, egy pár öl fát felvágni?"

„Szivesen, ha fejszét és fürészt adnak hozzá."

„Derék! Igy tehát megtaláltam az én embereimet."

„És mi a mi emberünket."

„Nemde, te Muki a Bukfencz vagy?"

„Szolgálatjára!"

„És te nemde Wenczel, a körmös?"

„Van szerencsém."

„Tehát ne teketóriázzunk! Ismeritek Werdenberg elnököt?"

„Mi minden házat ismerünk, a honnan valamit szerezni lehet."

„Jól van. Még ma az elnököt meg kell lopni."

„A menyekbe, az ugyan nehéz munka lesz."

„Nem olyan nehéz, a mint gondoljátok."

„Csak Felsenthal urtól ne kellene félni."

„Bármilyen hosszu karja legyen is, ez egyszer nem fog benneteket utólérni. Az elnökné szobaleánya egyetért velünk."

„Ah, az előttünk mindenesetre egy nagyhatalmasság."

„Van-e jó hamis kulcsotok?"

„Valódi remekmüvek."

„Csak egy szoba ajtaját kell kinyitnotok."

„Hát a nagykapu s a házmester?"

„Azzal semmi közötök, a hátulsó ajtó nyitva lesz."

„És aztán?"

„Az udvarban várni fognak reátok, s felvezetnek az elnökné lakására, az első emeletre."

„S ott kell használnunk a tolvajkülcsot?"

„Igen."

„S mit kell ellopnunk?"

„Csupán egy kis szekrényt, egy kis dobozt, a melyben az elnökné ékszereit és értékpapirjait tartja."

„S mi az ördögöt csináljunk azzal?"

„Természetes, hogy az olyan fajta emberek, mint ti, nem adhatják el a gyémántokat."

„Ön tehát valószinüleg orgazda, ki az ilyesmiken könnyebben tuladhat?"

(Folytatása következik.)

Az első erdélyi vasut MENETRENDJE.

vény, következményeiben csak ugy lehet áldásos, ha az lelkiismeretesen és pontosan foganatositattik.

Ismerem a nehézségeket, melyekkel a köztörvényhatóságok és községek rendezése iránti törvények végrehajtásából eredő feladatom helyes megoldásánál megkellend küzdenem; jól tudom, hogy midőn a közigazgatás pontos vezetéséért ország és világ előtt a kormány tétetik felelőssé, az autonom törvényhotóságokkal szemben, a közigazgatási ügyek alsóbb foku ellátása körül nem gyakorolhat jogosan annyi befolyást, a mennyi okvetlen szükségeltetik, hogy a felelősséget kellő mértékben viselhesse.

Azonban nem szándékom ezzel a törvényes önkormányzati jog teljes érvényesülése ellen szót emelni; legkevésbé lehet az szándékom nekem, kinek alkalmam volt annak jó oldalairól is, négy évi működésem alatt a belügyminiszteriumban megismerkedni, s nem egyszer tapasztalni, hogy mennyire könnyiti a kormányzást az, ha a miniszter egy rendeleteinek, talán a vidéki viszonyok nem kellő ismereteiből származó czélszerütlensége felől a törvényhatóság közönsége által — a rendelet végrehajtása előtt értesittetik.

De nem akarom a felelősséget sem magamtól elháritani: — el vagyok határozva: a törvény által reám ruházott felügyeleti jog teljes érvényét fenntartani, és szoros kötelességemnek ismerem, minden rendelkezésemre álló tényező és eszköz által oda hatni, hogy Magyarország közigazgatási rendszere az előhaladt kor igényeinek megfelelőleg kezeltessék. De viszont meg vagyok arról is győződve, hogy ezen, nagy felelősséggel járó feladatomat csak akkor leszek képes teljesiteni, ha a törvényhatóságok és községek is — átérezve a feladat fontosságát — ahhoz mért buzgalommal kezdenek a közigazgatási reorganisatió nagy, de jutalmazó munkájához.

És itt őszintén bevallom, miként sulyos feladatom megoldásánál első sorban a köztörvényhatóságok, — mint felelősségem osztályosainak hazafias közreműködésére számitok. — saját érdekükben állván, azon — sokak által kétségbevont, véleményem szerint helyes — nézetnek, hogy önkormányzattal a kor kivánalmainak szinvonalán álló közigazgatás létesitheto: tettleg érvényt szerezni: — számitok továbbá a sajtó közreműködésére, melyet az előhaladás, — a minden jogos érdeket és életképes tényezőt egyiránt méltányló szabadelvü eszmék, — és a bárhol felmerülő visszaélések, ellenőrzésének terén örömmel üdvözlök; — számitok végre párkülömbség nélkül egyesek hazafias, önzéstelen közreműködésére is, nemesak azért, mert a jó rend meghonositását és fenntartását elősegiteni minden becsületes embernek polgári kötelessége, de azért is, mert a törvényhatóságok és községek önkormányzatának gyakorlati értéket és életet csak is az egyeseknek a közügyek iránti érdekeltsége, és az önkormányzattal karöltve járó, gyakrán terhes kötelesség teljesitése által lehet biztositani.

Mielőtt azonban a köztörvényhatóságok és községek, a már megalkotott és — remélem — nemsokára megalkotandó törvények alapján szervezkednének, a jelen törvényhatóságoknak — működésük befejezése előtt — két nehéz feladat jutand osztályrészül: — egyik az 1870. évi 42 t. cz. VII-ik fejezetében a „vegyes és átmeneti intézkedések" czime alatt elősorolt teendők teljesitése. Ez nehéz és nagyfontosságu munka leend: ez fogja képezni alapját a törvényhatóságok jövő szervezetének, és az egész közigazgatás jövőjére nagy kihatással birván, mellőzni arra, hogy egy, több századéves institutió átalakulása előtti működésének zárkövét képezze. A másik feladat, (mi nem kevésbé fontos) oda törekedni, hogy a küszöbön álló átalakulás előtt és alatt, a közigazgatás rendes menete fennakadást ne szenvedjen, és igy az átmeneti korszaknak különben is ki nem kerülhető hátrányai lehetőleg keveshittessenek; ez pedig csak azáltal érhető el, ha a törvényhatóságok ugy az állami közigazgatás közvetitése, mint az önkormányzat körében már most a legnagyobb erélyt fejtik ki; ha a netán elhanyagolt utak lehető helyreállitására s a közrend biztositására szükséges intézkedések megtétele körül szakadatlanul munkásságot fognak kifejteni; ha a tisztviselőket az ügykörükhöz tartozó s netán hátralékban levő — törvénykezési vagy közigazgatási ügyek gyors feldolgozására és elintézésére buzditják, hogy aztán az ujonan alakulandó törvényhatóságok nem a mult mulasztásainak helyrehozatalával, hanem egy rendes közigazgatás menetének folytatásával kezdhessék meg működésüket.

Csak igy lesz kikerülhető a zavar, mely máskülönben okvetlenül bekövetkeznék, és nem csak az átmeneti, de a rá következő korszakot is türhetlenné tenné: és én meg vagyok győződve, hogy a törvényhatóságok s igy e vármegye közönsége is, legnemesebb hivatásának teljes érzetében, minden, hatalmában levő módon és eszközzel e zavar kikerülésére fog intézkedni. Részemről biztositani kivántam a megye közönségét, hogy a közigazgatás javitása körül kifejtendő törekvéseiben segédkezet nyujtani el nem mulasztandom; másrészről kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy egy pertelességet, melylyel a közigazgatás helyes vezetéséért az országnak és királynak tartozom.

Budán, 1871. febr. 14.

Ujdonságok.

* **A franczia sebesültek részére** február 14. egy lakadalomban a csapó-uteán B. S. ehhez járultak Edes Dezsőné Sz. Rácz Mariska 1 frt, Hegyi Mihályné 1 frt, Edes Dezső 1 frt, Király József 1 frt, Borsodi E. 1 frt, Király Józsefné 50 kr., Benedek Sándorné 50 kr., Somosi Albertné 50 kr., Tóth Ferenczné 50 kr., Benedek Ilka 30 kr., Simonffi Mariska 50 kr., Benedek Ilka 30 kr., Simonffi Mariska 20 kr., Ötvös Margit 20 kr., N. N. 20 kr., Rácz Géza 20 kr., Szegegyháza 10 kr., Pálffi Józsefné 10 kr., Somosi Erzsike 0 kr., Benedek Árpád 20 kr., R. B. M. 1 frt, N. N. 30 kr., N. N. 3 kr., N. N. 40 kr., Pálffy József 50 kr., összesen 10 frt 83 kr. Ezzel a főösszeg **442 frt 27 kr.**

* **A franczia sebesültek részére.** Szilágyi István leány-tanitó urtól 6 forint 35 krt vettünk a következő egyszerü, de közlésre érdemes sorok kiséretében. T. Szerkesztőség! A sz. anna-uteai ref. leányiskola növendékei előtt a történelemből magyar hazánk állapotát IV. Béla királyunk alatt a tatárjáráskor, magyarázatam, tanitványaim közül nehányan a szegény franczia keserves állapotát hozták fel hasonlitásul, de mintán megértették, hogy a tatárok kegyetlenségét még sem lehet a poroszokhoz hasonlitani, mivel a tatárok tudatlanok, vad emberek voltak, mig a poroszok mind tanult s müvelt emberek levén, kegyetlenségük a francziák irányában sokkal nagyobb mérvét érdemel a világ előtt, leczkéiket azzal végezték be, hogy ha a poroszok olyan müvelték, hogy lehetnek képesek oly vad kegyetlenségre, s minden felszólitás nélkül elhatározták, hogy a háboru által nyomorba, inségre jutott franczia hazának gyámolitására zsebpénzeikből egy kis csekélységgel ők is járulnak. Adakoztak: Orbán Mária 50 kr., Orbán Erzsébet 50 kr., Horváth Erzsébet 1 frt, Barcza Joséfa 50 kr., Barcza Borbála 50 kr, Keszey Juliánna 50 kr., Keszey Erzsébet 50, Havjár Róza 40, Gonda Juliánna 20, Kuczik Amália 10, Németi Zsuzsánna 10; Tímári Róza 10, Lajos Irén 20, Ungvári Erzsike 20, Juhász Máli 20, Szigetközi Eszter 10, Mártha Zsuzs. 10, Nemes Zsuzsánna 5, Kovács Erzsébet 10, Goldstein Háni 10, Szabó Juliánna 10, Csányi Mária 10, Gulyás Zsuzsánna 10, Gulyás Eszter 10, összesen 6 forint 35 kr. Szilágyi Ferencz 1 drb ezüst huszast, Szilágyi István m. k. leánytanitó. Igy ezzel a főösszeg **448 forint 62 kr.**, és 1 drb ezüst huszas.

* **Mennyegző.** Diszes polgári ünnepélyjel tartatott meg Jámbor Ferencz Debreczen egyik legtarakabb polgára fiának ifju Jámbor Ferenczének Tóth Bálint közbecsülésben álló polgár leányával Tóth Eszterrel tegnap végbe ment esküvője. Áldás fri gyökre!

* **Bánky béczi harangozik.** De hogy is ne? Mi is boszankodunk vele együtt. Karácson ünnepére megakarta lepni Kossuthot egy kis debreczeni kolbásszal, sódorral, ropogós tepertővel és jóféle zsiros pereczczel. Fel is tették postára, meg is vették a posta és szállitási dijat busásan. És ime most jön egy olasz távirat, hogy a küldemény visszautasittatott Turinból. Amellett a csakugyan visszaérkezett küldemenyén most a harminczad is kéri a vámot! No ez már csakugyan boszantó dolog! Felkérjük nyilvánosan a helybeli postaigazgatóságot, hogy ezen ügyben inditson hivatalos tudakozódast. Mert az ügy bennünket sok oldalról érdekel. El sőt is a legnagyobb magyar iránti kegyeletes jószivüség meghiusulta rosszul esik: másodszor, midőn a szállitási dij megvétetik, mi okon küldethetik vissza a küldemény, midőn a czimzett (Ihász ezredes neve s az az uteza szám és a küldemény megjelölésével olasznyelven) helyesen volt felirva; harmadszor, ha visszaszállitják, miért nem adják vissza a szállitási dijat, holott a küldő hibája nélkül esett a rendetlenség; negyedszer hogy esik az, hogy ily sok kellemetlenség után még harminczaddijat is akarnak venni, s ennek lefizetése előtt ki nem adják a küldeményt; ötödször, — ki felel a hibáért és a kárért? —

* **A polgári-kör 2-ik tánczvigalma** szombaton lesz a fehérlóban. Figyelmeztetjük rá a közönséget oly megjegyzéssel, hogy a polgári-kör báljaiban az eredeti magyar jó kedv nemzeti ölözet még folyvást megtarták eredetiségöket, a minek némely, nyilvános mulatságban már csak töredékeire találunk!

* **A dal- és zeneegylet** tagjai névsorának folytatása:

Keresztszegi Antal, Balogh Imre Cs. u. László, Tóth Sámuel tanár, Márton László, Klekner Rezső, Brett Józéfa és Komlóssy Arthur rendes tagok.

Az eddigiekkel együtt van 31 alapitó, és 232 rendes, e szerint együtt 263 egyleti tag. —

Pár nap mulva a szabadjegyek melyek egyszersmind nyugtául is szolgálnak, az ivtartóknak kiosztatván, az évi tagsági dijak befizetése kéretik.

Kik még egyletünknek tagjai lenni kivánnak, méltóztassanak neveiket az ivtartóknál bejegyezni, kik is a következők; Sz. Nagy Károly, Márton Lajos, Emmerth Antal, Pozorzky Ágost, Hitesy Lajos, Komjáthy László, Varga Lajos, Csurka János, Kubinyi Kálmán és Vadon Sándor urak.

Debreczen, 1761. febr. 16.

Komlóssy Imre.
a dal- és zeneegylet elnöke.

* **Az országos m. k. iparegyesület** azon körlevele megérkezett a városi hatósághoz, melyben pályázatot nyit gyári szakvezetők, kézmives segédek és kiválóbb gyármunkások részére, kik huzamosb ideig egy munkaadónál szolgáltak és szorgalmas, buzgó magaviselet, elismerésre méltó jelességök, vagy okszerü vezetés s oktatás által kitüntették magokat. A jutalom ezüst diszérem, és azzal járó elismerő okmány. Pályázati határidő f. év március 15. Kérvény helyett elég, ha a gyárigazgató, vagy előljáró, egyszerü levélben tesz jelentést a pályázóról. A levél az országos m. iparegyesülethez Pesten intézendő. Reméli az egylet, hogy a pályázat utján adandó kitüntetések az ipar érdekeire kedvező hatást fognak gyakorolni.

* **A ref. főiskola részére**, ugy halljuk, megköttetett már a kölesön, mi az épitési szükségekre fog fordittatni. A bécsi földhitelintézet ajánlatai találtattak legelfogadhatóbbaknak.

* **Földy János** tankerületi főfelügyelő f. hó 22-én fog városunkba érkezni, az elemi iskolák látogatására.

* **A sorozási bizottság** tagjai a jövő sorozásra a következők: Elnök a sorkatonaság részéről Kocsieska S. a 39-ik gyalogszerezred ezredese, a honvédség részéről gref Pongráez százados, a város részéről elnök Kovács Lajos polgármester, ennek helyettese Simonffy Imre főkapitány, katonai előadó Konti József, városi képviselők Kiss Orbán János és Dinnyés Károly s a város főorvosa Tegze Imre.

* **Uj zeneművek.** Táborszky és Parsch kiadásában, Pesten legközelebb megjelentek a következő, mind tartalmuk, mind külsőleg is csinos kiállitásuk által kitünő zeneművek: Zongorára két kézre. Bayer F. 3 csata dal. La Marseillaise 30 kr. Choeur des girondins 30 kr. Die Wachtam Rhein 30 kr. Klepsch C. Weiter gehts nicht mehr (gyorspolka, 50 kr. Langer J. Találkozás holdvilágos éjjel. Esti dal 80 kr. Leibold K. Höcher Péter induló 60 kr. Seifert A. Álarcos bál — polka (rezgő) Maskenball — polka (francz.) 50 kr. Tisza A. Gyöngyök a magyar nép dalaiból I. füzet 80 kr. A fiatal szinház látogató 1. füzet. Bánk-bán. Hunyadi László. Ilka 80 kr. Népszerü csárdások. Legujabb és legjobb gyüjtemény 1. füzet 1 ft. Ugyan rózsám szeretsz-e még? A kisasszony Pozsonyban. A faluban a leányok az mondják. Sárga liliom. Csárdás 60 kr. Zongorára és hegedüre. Ridley Kohne 3 magyar ábránd 1. ábránd: Rej! be fényes csillag ragyog az égen, és Befordultam a konyhára, 1 ft 30 kr. 2. ábránd: Nagy pénteken mossa holló a fiát, és Helyre Kati 1 ft 50 kr. 3. ábránd: Szeretlek én egyedlen egy 60 kr. — A köztük levő táneczmüvek eredeti friss és tánczgerjesztő dallamuk által bizonyára ezen farsangi időnyben is már kivivandják maguknak a közönség köztetszését.

* **Steinacker Irma** k. a. szép tehetségü zongora-müvésznő, Menter Zsófia pályatársa e hó utolsó napjaiban városunkba érkezik. Az általa adandó hangversenyre előre felhivjuk a nagyérd. közönség becses figyelmét.

* **Talált pénztárcza.** Ma reggel a nagyujuteán két leányka egy vastag pénztárczát talált s azt hirtelen felkapva elrejtették. Egy polgárnő azonban, ki ezt meglátta, utánuk ment s miután megtudta kilétüket, jelentést tett a rendőrségnél, hogy az elveszett tárcza tulajdonosának visszaszolgáltassék. A rendőrség ez ügyben megtette a kellő intézkedéseket.

* **Hóhegyeink** a járdák mellett valódi szibériai kinézést kölcsönöznek utczáinknak. A hatóság ugyan elrendelte azok kihordatását, azonban mig egy kissé enyhébb nem lesz az időjárás, majdnem lehetetlen még csákánnyal is szétvágni a kőkeménynyé összefagyott hótömegeket. Különben bármi nagy fáradsággal is, de ki kellene azokat hordani a városból, mert ha pár napig melegen süt a nap, egész kis árviz származhatik azokból.

* **Tolonczügy.** Több gyanus egyén tolonczoztatott el az utóbbi napok alatt városunkból, igy a többi közt egy hires zsebmetsző — Klein Jakab, Ungvárra, ki előbb lefényképeztetvén, fényképe az országban mindenfelé szétküldetett, aztán Liehtmann Hermann zsebes és hamis játékos Mádra, s végül egy kezdő zsebtolvaj Fleck aliás Herzberger Károly.

* **A farsang** egyik elmaradhatlan mutatsága a tarka vegyültségéről hirhedt „Czigánybál" e hó 19., 20., 21-ik napjain fog, a mint halljuk, megtartatni a „fehérló-szálloda" termében. A bált ezuttal Balázs Kálmán szenirozza, s képzeljük, minő tarka-barka életképek fognak ott alakulni azon társadalmi osztályok rétegeiből, melyek más bálokból nagyobbrészt kizárva, ebben veszik ki három egymásután következő éjjel részüket a farsang fárasztó örömeiből. Hadd mulassanak — legyen a jó kedv is zavartalan!

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése febr. 15.

Elnök Somssich Pál 10 órakor nyitja meg az ülést.

A kormány részéről jelen vannak Horváth B., Pauler, Andrássy, Szlávi, Gorove, Tóth V., Kerkápoly.

A tegnapi ülés jegyzőkönyve hitelesittetik. —

Elnök bemutatja Nagy-Károly város kérvényét egy törvényszék felállitása tárgyában. —

Szomjas József benyujtja Szt. Mihály szabolcsmegyei község kérvényét, hogy nem Böszörmény, hanem Nyiregyháza tszékéhez csatoltassék.

Következik a napirend. A codif. munkálatok feletti vita folytatása.

Lázár Ádám ujból felveszi a tegnap félbeszakitott beszédének fonalát; mely félbeszakitásért a felelősséget részint az elnökre, részint a jobboldalra háritja. — A „seculica hereditas" tárgyában kiadott rendeletről azt tartja, hogy ha arról a háznak előleges tudomása lett volna, bizonyára nem tartotta volna a miniszter által végrehajthatónak; azonban reményli, hogy az urbériség végleges rendezése alkalmával a hiányon javitni fog a törvényhozás.

A késedelmek és hiányok okát abban látja, hogy a miniszterium keblében nincs olyan szervezett osztály, mely a törvények előkészitését eszközölje; ennélfogva pártolja Ghiczy Kálmán hat. javaslatát, mert csak ez által fogja a ház oly testület szervezését elősegiteni, melyet a törvények készitésénél nélkülözni nem lehet. Lázár Á. beszéde közben belépett a házba és elfoglalá helyét Pauler, kit többen a jobbol dalról éljeneztek.

Deák Ferencz a codificatió alatt nem csak codexek, hanem egyes törvények készitését is érti; s a hány féle a törvény, épen annyiféle módot kell követni azok hozatalánál, más ember kell például a kereskedelmi és más a büntető törvény készitéséhez. A kormánynak tehát oda kell törekedni, hogy a különböző munkálatokhoz képest, különböző szakférfiakat válaszszon.

De épen mivel a munkálatok különböző irányuak és jellemüek, a miniszter nem tehet előterjesztést arról — mint ezt Ghiczy Kálmán hat. javalata kivánja, — hogy miként fogja szervezni a codif. munkálatokat, mert ez minden törvénynél különböző.

Az állandó cod. testület, melyről a házban többször szó volt, nem tartja helyesnek, mert, vagy igen csekély számu lenne, és akkor a teendők nagy halmazával szemben nem felelhetne meg hivatásának, vagy pedig számos tagból állana és ekkor a tanácskozások folyamát lassitná és nehezitné.

A cod. munkálatokra kért 50 ezer frtot megtadni igen veszélyesnek tartja; megszavazni kivánja tehát, de e tekintetben követ kező módositványt ad be: Az 50,000 frt akként szavaztatik meg, hogy azzal az összes miniszterium rendelkezzék, de hogy abból állandó fizetéssel ellátott testület ne állittassék fel.

Az emlitett összeg a miniszterelnök költségvetésébe helyeztetik át.

Beszéde végén megjelent Tóth Vilmos uj belügyér is, ki szintén megéljeneztetett.

Tisza Kálmán: a baloldal is elismeri a codificatió sürgős szükségét, de a módot és eljárást is kivánja tudni, mert mint Deák is elismerte, e kérdésben a kormány a ház tudta és beleegyezése nélkül nem intézkedhetik. — Nem helyesli, hogy most ismét egy évre megszavaztassék e költség, a nélkül hogy véglegesen határozna a ház. Ez okozza, hogy ugyanazon kérdés felett megujul évenként a vita. — Ő egy, a miniszteriumnak nem mellé, de alárendelt cod. osztályt kiván szervezni a miniszt. segitségére. Az eddigi bizottm. meglehet, hogy lelkiismeretes volt, de a háznak nyujott élvezhetlen csemegéi (derültség, czélzás Csemeghy oszt. tanácsosra) mutatják, hogy kénytelen volt feladatának megfelelni.

Ezután Zsedényi, Deák és Schwarcz Gy., Horváth D., Pulszky (a papa) Máriássy beszédére tesz nehány czáfoló megjegyzést. Tiltakozik az ellen, mintha a baloldal miniszterségre vágyakodnék, s feltételezi minden pártról, hogy nyomorult érdekek által nem vezetteti magát, hanem hazafisága irányadó. — Végül kijelenti, hogy a mint a szükséges előterjesztés be lesz nyujtva, az ellenzék is megszavazza a kivánt összeget, ezért Ghyczy Kálmán határozati javaslatát ajánlja elfogadás végett.

Schwarcz Gyula a félreértett szavait igazitja helyre.

Helffy J., Tiszának felelve kimondja, hogy e párt egy tagjának nyilatkozatáért a pártot nem lehet felelőssé tenni.

A tárgyhoz szólanak még Kerkápolyi, Perczel B. és Ghyczy K., végre Ordódy, s a szavazás oda dől el hogy az 50,000 frt Deák módositványával elfogadiatik.

Aztán megszavaztatott az erdélyi megyei törvényszékekre 611,000 frt, a fiumei törvénykezési provisorium szükségletére 50,700 frt.

A királyi udvartartásra megszavaztatott 3,650,000 frt.

Ő felsége kabineti irodája és ez iroda nyugdijazásaira 60,829 frt.

Az államadóssági járulékra 32,723,200 frt. Itt ujból szót emel a földtehermentesitési adósságra 15,544,000 frt, örök váltságok megtérité sére 150,000 forint, az országgyülés költségére 800,000 frt.

Következtek a közösnyugdijak, de a ház az ezen tárgy iránti határozatát Huszár Imre inditványára, addig, mig a pénzügyminiszter a nyugdijjasok lajstromát be nem mutatja, felfüggeszti.

Ülés vége 2 órakor.

Délutáni posta.

— Lyon, febr. 15. A „Salut Public" irja: Thiers és pártfelei már megállapitották a leendő kabinet tagjainak névsorát, s e szerint Thiers lenne miniszterelnök, tárcza nélkül, Decazes hg külügyér, Dufaure belügyér, Barthelemy közoktatásügyér.

— Bordeaux, febr. 14. A nemzetgyülés az elnök megválasztása után egy három tagu bizottságot küld Versaillesbe, melynek visszatértével a gyülés a békeszerződést vendi tárgyalás alá, s ha az elfogadtatik, beszünteti ülésein, hogy Párisban folytassa azokat.

— Párisban milliókra menő csalásoknak jöttek nyomára.

— Bécs, febr. 15. Versaillesi tudósitás szerint Vilmos császár 20-kán Versaillesban nagy hadiszemlét tart, következő napon pedig a német csapatok Frigyes Károly vezénylete alatt megkezdik a bevonulást Párisba, mely három napig tart. A bevonulásban résztvevő német katonák egy-egy éjet a párisi katonai laktanyákban töltenek.

— Genf, február 15. Bordeauxból irják, hogy Joinville herczeg Changarnier tábornok kiséretében oda érkezett. Clement Thomás tábornok lemondott. Rochefort és Delescluze holnap érkeznek meg. Bordeaux csendes, minden tulnépessége daczára. — Thiers a politikai körökre általában nagy befolyással van.

A „Debreczeni" ere leti MAGÁNTAVIRATAI.

= **Bordeaux, febr. 15. A nemzetgyülésben, az alsó és felső rajnai megyékből beérkezett választási jegyzőkönyvek felolvasása, melyeg részvét nyilvánitásra nyujtott alkalmat. Az elnök az ülés befejezésekor kinyilatkoztatja, hogy holnap megfog alakittatni a kormány, mely azon küldetéssel bizatik meg, hogy az ország és a nemzetgyülés nevében az elfogadható békefeltételek felett alkudozzék, vagy a háboru folytatását, s ha az szükségeltetnék, elhatározza. A nép a követeket „Eljen a köztársaság!" felkiáltással üdvözölte.**

— **Garibaldi Caprerába utazott.**

= **Berlin, febr. 16. A kormány csak a franczia kormánynyal fogja közölni a békefeltételeket.**

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLAH GABOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Felerészben Stenczinger Antal csődtömegét, másik felerészben néhai Stenczinger Antalné Sz. Kerek Juliánna örököseit illető, a vértesi határban — Debreczentől 1½ Vértestől 1, Vámospércstől szinte 1 óra járásra eső 275 cat. hold kiterjedésü tagos birtok a rajta levő épületekkel a hitelezői választmány határozata és az örökösök beleegyezése folytán f. évi April 26-án szükség esetére Május 26-ik napján délelőtti 10 órakor a helyszinén tartandó közárverés utján elfog adatni.

Kikiáltási ár 20,000 fr. bánompénz 2000 frban van megállapitva, az árverési többi feltételek alólirt csődtömeg gondnoknál bármikor megtekinthetők.

Debreczen, 1871. február 10

Simonffy Sámuel mk.
csődtömeggondnok.

56 3—3

Hirdetmény.

Fele részben Stenczinger Antal csődtömegét másik fele részben néhai Stenczinger Antalné sz: Kerek Juliánna örököseit tulajdoni joggal illető debreczeni téglás kerti 1. hold 631 □ öl kiterjedésü luczernás földbirtok a hitelezői választmány határozata s az örökösök beleegyezése folytán f. évi Martzius 9-kén szükség esetében ugyan azon hó 30-ik napján délutáni 4 órakor a helyszinén tartandó közárverésen elfog adatni.

Kikiáltási ár 600 frt. bánompénz 60 fr. az árverési többi feltételek a csődtömeg gondnoknál megtekinthetők.

Debreczen, 1871. február 10-én

Simonffi Sánuel mk.
csődtömeggondnok.

57 2 3

ANTALFFY LAJOS,

órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén levő „TÖRÖRHÖZ" czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani e legdusabban felszerelt **óraraktáramat**, a lehető legolcsóbbra **leszállitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.		frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinköre járó patent-üveggel	8—10	Ezüst horgonyórák 15 rubin köre, patent üveggel, ugrós	14—17
Finomabb arany szegélylyel ugró	11—12	Finom angol mintára	15—18
Egész aranyozott compassal	12—13	Kettős fedéllel	15—18
Angol mintára lapos kristályüveggel	13—14	Kettős fedéllel angol mintára	19—24
Gazdászati óra (remontoir)	15—16	Remontoir	25—36
		Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
		8 napos pendul-óra	19—23

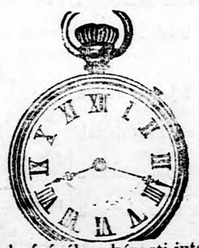

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany urs és női óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márványu, alabastrom, bronz s vason tvénytoku üvegboriték alatt leve asztali és függő aranykerekes óráimat, inga (pendul) órákban a legkissebbtől a legnagyobbig, kieligitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könnyü és biztos.

Vidékröli megrendelések a levél átvétele létől számitva 5 nap mulva küldetnek szét mivel elvem, csakis egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj Torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem.

Felhivás.

58 2—2

Határozott évi fizetéssel, és teljes jutalékkal ellátott **felügyelők életbiztositások** szerzésére elfogadtatnak. — A jelentkezni kivánók a „**Bika**" czimü szalóda 2-ik szobájában lövebb felvilágositást nyerhetnek.

Debreczen 1871. Nyomatja Telegdi L. Detuvel Szőllősy M (Széchenyi-utcza 1874. az. a.)